

Nr 220.

Av herr **Ström, Fredrik**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse av § 110 regeringsformen samt § 3 mom. 9 och 10 tryckfrihetsförordningen.

Under hänvisning till en av mig denna dag ingiven motion med syfte att ernå ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 269, där jag utförligare angivit vådorna av en inskränkning av den svenska tryckfriheten, vill jag även beträffande kungl. prop. nr 268 föreslå viss ändring.

Det principiellt nya i förslaget till ändring av T. F. § 3:10 synes vara, att man här riktar sig mot pressens nyhetsförmedling icke blott i fråga om militära ting utan även rörande förhållanden, som angå rikets säkerhet i allmänhet. Med hänsyn till den obegränsade möjligheten att tänja begreppet »rikets säkerhet» synes det mig oriktigt att redan under fredstid — även om det är krigsfara — begränsa nyhetsförmedlingen. Detta måste komma att träffa både in- och utrikesreportaget. En utrikesreporters ställningstagande till förmån för *en* stat kan mycket väl påstås skada rikets säkerhet i förhållande till *en annan*. Var går gränsen? I nyhetsväg påtalade brister i det svenska näringslivet kan mycket väl anses skada rikets säkerhet etc. Men är det icke å andra sidan så, att tack vare pressens vaksamhet just genom dess nyhetsförmedling brister och svagheter bliva uppmärksammade och åtgärder stimulerade? Det är ytterligt svårt att i ett aktuellt ögonblick avgöra verkningarna av en nyhet. På lång sikt torde man dock kunna säga, att ett kringskärande av pressens nyhetsförmedling måste medföra ett minskat förtroende för pressen från allmänhetens sida, ett ökat ansvar för regeringen för vad som verkligen inflyter i pressen samt en förlamning av folkets vaksamhet och motståndskraft.

Med hänvisning till ovanstående får jag föreslå den ändringen,

att i förslaget till T. F. § 3:10 st. 2 orden »*eller vid krigsfara*» måtte beslutas utgå.

Stockholm den 28 maj 1940.

Fredrik Ström.